

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 430/2021-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **LITA, autorská spoločnosť**, Mozartova 9, Bratislava, IČO 00 420 166, zastúpenej JUDr. Petrom Kubovičom, advokátom, Námestie Biely kríž 3, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 26 Cb 42/2019 z 8. augusta 2021 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **prijíma** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Ústavný súd Slovenskej republiky **prikazuje** Okresnému súdu Bratislava I prerušiť konanie sp. zn. 26 Cb 42/2019 do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 20. augusta 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 26 Cb 42/2019 z 8. augusta 2021, ktorým okresný súd nepripustil vstup sťažovateľky do napadnutého konania, v ktorom Slovenská asociácia producentov v audiovizíii (ďalej len „žalobca“) sa žalobou proti spoločnosti Orange Slovensko, a. s., Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270 (ďalej len „žalovaná“), domáha zaplatenia 1 116 990 eur s prísl. ako odmeny za súhlas k používaniu audiovizuálnych diel a audiovizuálnych záznamov káblovou retransmisiou. Žalobca na základe oprávnenia od Ministerstva kultúry Slovenskej republiky vykonáva povinnú kolektívnu správu práv a má oprávnenie na výber odmien za káblovú retransmisiu umeleckého výkonu, zvukového záznamu a audiovizuálneho záznamu a za použitia audiovizuálneho diela jeho uvedením verejnosti káblovou retransmisiou. Žalovaná za používanie audiovizuálnych diel

pri káblovej retransmisii uhradila licenčnú odmenu sťažovateľke ako organizácii kolektívnej správy na základe uzatvorenej licenčnej zmluvy z 13. októbra 2017.

II. Argumentácia sťažovateľky

2. Sťažovateľka argumentuje, že jediným zákonným kritériom, ktorého splnenie súd pri rozhodovaní o pripustení intervenienta skúma, je existencia jeho právneho záujmu na výsledku konania. Nesúhlasné stanovisko žalobcu nemôže byť dôvodom na rozhodnutie o nepripustení vedľajšieho účastníctva, čo možno chápať aj ako zákonnú výnimku z dispozičnej zásady. Uvádza tiež, že ide o problematiku, ktorá sa rieši prostredníctvom viacerých súdnych konaní, a vzhľadom na predmet sporu je aj vo verejnom záujme, aby sa umožnila účasť na tomto konaní všetkým právnym subjektom, ktoré disponujú relevantnými informáciami na vyriešenie tohto problému. Sťažovateľka odôvodneniu napadnutého uznesenia vytýka nepreskúmateľnosť. Konštatuje tiež, že prípadný úspech žalobcu v tomto konaní, čo sa týka úhrady odmien za použitie audiovizuálnych diel káblovou retransmisiou, by mal vplyv aj na právne postavenie jej ako nepripusteného intervenienta, keďže na základe licenčnej zmluvy uzavretej so žalovanou si v časti týkajúcej sa odmeny autorov audiovizuálnych diel za použité diel káblovou retransmisiou v rokoch 2016 až 2018 si žalovaná vypořádala svoje povinnosti voči autorom audiovizuálnych diel prostredníctvom sťažovateľky a hrozilo by, že by žalovaná následne vymáhala bezdôvodné obohatenie od sťažovateľky. V závere poukázala na odlišné právne závery okresného súdu v identických veciach, keď okresný súd vstup intervenienta pripustil. Sťažovateľka tiež žiadala prerušiť konanie pred okresným súdom do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej podľa § 164 Civilného sporového poriadku, poukazujúc na uznesenie č. k. II. ÚS 203/2021 z 21. apríla 2021.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

4. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 39, § 43 a § 123) a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže nezistil zjavné dôvody na odmietnutie sťažnosti podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde, prijal ju v celom rozsahu na ďalšie konanie.

5. Berúc do úvahy kolidujúce záujmy sporových strán, možné následky vyvolané nepripustením vstupu intervenienta, ale aj ústavnú prax (obdobne ústavný súd rozhodol vo veci uznesením č. k. II. ÚS 203/2021 z 21. apríla 2021, preto v podrobnostiach odkazuje na jeho body 9 až 11), ústavný súd považoval za dôvodné návrhu na príkaz okresnému súdu prerušiť konanie do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej podľa § 130 zákona o ústavnom súde vyhovieť (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

6. Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu